

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавництво Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Мані.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

Непоміщені в газеті рукописи не звертаються, хіба що дописувач вказав на адресу, що бажав звороту свого рукопису на випадок його непоміщення, та залучив поштовий стемпль на його переписку.

НОТАТКИ НА ТЕМУ ДНЯ.

РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ І МИР.

В Нью-Йорку вийшла книжка в англійській мові п. н. "Радянський Союз і мир", яка є дуже на часі саме тепер, коли китайські паганіци світового імперіалізму виконали провокаційний і духальний атак на Радянський Союз. Книжка є збіркою офіційних документів і договорів радянського уряду відносно миру. В ній є вміщені всі мирні й розроблені пропозиції радянського уряду до народів і урядів Європи, Азії й Америки. Є неперерешені документи, які доказують, що від першого дня свого існування, 7 листопада 1917 року, до виникнення політика радянського уряду завжди була скерована в напрямку миру.

Розпочавши відозвою за миром, що була прийнята одностайно на сесії Версальського Конгресу Рад Робітничих, Садиатських і Селянських Депутатів 8 листопада 1917 року, а закінчивши серією постанов і нот, що відносяться до пакту Келого, ці документи з офіційних архівів радянського уряду вимовно й переконливо збивають брехні соціал-демократів та інших агентів імперіалізму, що шбито "існування Радянського Союзу є найбільшою загрозою для світового миру". Ця книжка є показальним до історії світової дипломатії за останні дванадцять років.

На особливу увагу в цю хвилю заслуговує розділ, що відноситься до пакту Келого. Це дає бачити, що той пакт використовує імперіалістичний уряд Злучених Держав для мобілізації світової реакції проти робітничо-селянської країни.

Радянський уряд не лише знищив старі поняття про дипломатію, відкривши дані архівів царського уряду й уряду Керенського та викрикнув перед світом фальш та обдуру державних мужів старої Росії, але він доказав світові, що його революційний розрив з минулим є сьогодні й залишиться на майбутнє наймогутнішою зброєю проти його ворогів, які є одночасно ворогами робітничої класи цілого світа.

Нинішній історичний уряд на земній кулі не відважиться оголошити світові своїх договорів з іншими державами, бо саме опублікування таких документів виявить дивинну гіпокрізію таких урядів і викличе бурю масового гніву, що ще дальше захитає та багато розхвалювану капіталістичну стабілізацію.

Одностайно радянський уряд, який є урядом робітників і селян, привів раз на завжди зі старою дипломатією, що є знаряддям у поневоленні та експлуатації робітничої класи й цілих народів, і він баче хвилювання опублікував усі злочинні пакти й угоди старої імперіалістичної світа.

БОЯТЬСЯ ОБ'ЄДНАННЯ РЕВОЛЮЦІЙНИХ СИЛ.

"Корент Гісторі", великий американський політичний місячник, що його видає велика нью-йоркська газета "Times", пише, що небезпека війни з Китаєм знову об'єднала всі розкожені не лише між комуністами Радянського Союзу, але й цілого світа. Місячник пише, що багато видатних троцькістів зберулися листово до партії, в яких зрештою всіх своїх попередніх поглядів, засуджують їх і самого Троцького.

Сумує капіталістична газета, що не впади ще капіталісти вищирити свої зуби на Радянський Союз, як комуністи вже почали заобурювати свої розкожені, ба навіть, коли вийти ці капіталістичні газети, Троцький з Константинополем мав на писати листа до несоюзної компартії, в якому підтримує політику Сталіна.

Ми не думаємо, що Троцький написав такого листа, а це тим більше, що ні партія, ні Сталін Троцького підтримки не потрібні. Троцький тепер для комунізму, чи для Радянського Союзу — цуля і більш нічого. Троцький засявив собі "вічна пам'ять" на шпальтах капіталістичної преси.

Бувши сторонником Троцького, Радек, Преображенський, Смілян і інші, широзадом до китайської провокації понадикували свої листи до ЦК ВКПІ, в яких засудили вже свою збочену політику, зреклися Троцького й просили прийняти їх назад в ряди партії.

Що-ж до того, що небезпека війни з Китаєм об'єднала комуністів цілого світа довкола Радянського Союзу, то це нічого нового. Якщо війна таки наперекір бажанням Радянського Союзу вибухне, то вона об'єднає довкола Радянського Союзу всьомудомі трудящі маси та поневолені народи цілого світа. Вона об'єднає довкола визвольних класів Радянського Союзу китайські трудящі маси, які зрадив і запродав міжнародний буржуазний генерал Чан-Кай-Ші.

І це не буде нічого нового для трудящих.

Марина Пасудський вийшла на лікування до Друскеніків, щоби набратися нової сили та збагатити свій порнографічний словар на адресу "демократичного" Союзу. Сензацію викликало також повідомлення, що цього року Пасудський не візьме участі в з'їзді польських фашістів-дегітерів. Школа! Він же створив цю організацію і зараз залишає її поза своїм благословенством!

МІЖНАРОДНІЙ ІМПЕРІАЛІЗМ ТА САМОВИЗНАЧЕННЯ НАЦІЙ.

Імперіалістична війна 1914-1928 року, з особливою яркостю викрила перед всіма націями й перед пригнобленими класами всього світу брехливість буржуазно-демократичних фраз, показавши на ділі, що Версальський договір, пресловуті "західні демократії" є ще більш звірине і підле насильство над слабіми націями, ніж Берест-Литовський договір, німецький "юнкерів та кайзера".

Писав Ленін в тезах до 2-го конгресу Комінтерна, Версальський договір держав Антанті з Німеччиною, Сеп-Жерменський з Австрією, Триєнський з Угорщиною, Неапольський з Болгарією та найпідлий і найпідліший з усіх Севрський договір з Туреччиною став найкращим виявом імперіалістичних переможців. Більшого значення над замалюваними принципами визволення й самовизначення націй, що піби то в інтересах провадилася ціла війна, не придумали б отверті вороги самовизначення націй. "Самовизначення націй" — тільки для переможених держав — така мораль переможців, які шматували знесилени, обезброєні неспроможні до опору центри держави. Англія, Франція, Італія, Японія і Злучені Держави не лише не попустили ці принципи на себе, не лише залишилися гнобителями сотень мільйонів колоніальних рабів, але навпаки ще поширили свої колоніальні володіння за рахунок переможених держав. Спеціальна форма мандатів на колонії стала юридичним прикриттям цього грабунку. Населення країн багатих нафтою та іншими природними багатствами було одразу визнано за здатне до самостійного державного життя, не нашіе ж-ж від опікою переможців. Чисельні карні експедиції повітряні бомбардування мусили переконатися в цьому остаточно населення цих країн, що з зброєю в руках намагалися здійснити Визвольний гасла. Ера "визволення народів" обернулася на повну еру поневоленого — визиску й пригноблення малих народів. Знову творені держави, визволені з під ярма буржуазних імперій, як Мексика та Польща стали новими "формами народів". Один з головних акторів Версальського багатану Лойд Джордж мав шкатувати рашію зазначити, що післявоєнна Європа має нині двадцять Ельзає-Лютарингій.

Переможена Німеччина крім Ельзає-Лютарингій віддала багатий Саларський вугільний басейн з 600 тисячами німців, Шлезьк з мільйонним німецьким населенням та Гданський коридор на користь переможців. Одрвані від Німеччини Гданськ та Мемель мусили стати винагородою для створення Антантою Польщі та Литви. Обурбаний, пограбований країні — карлику Австрія було заборонено приєднатися до соплемінної Німеччини. Поруч з цим Італія одірвала від Австрії землі заселені німцями, насильно італізували їх, як і інші слав'янські землі.

Перекроєння мали Європи, балканізації Європи, мало за мету створити навколо переможців Німеччини та Радянської Республіки кілька ворожих держав східних жандармів Антанті. Знов утворена Польща на 30 мільйонів свого населення має 16 мільйонів поляків, 7 мільйонів українців, 21 мільйон німців та 2 мільйони білорусів; 12 мільйонів Чехословацька має в своїх кордонах кілька мільйонів словаків німців та українців. Найбільш спритний воєнний мародер Румунія має в своїй складі мільйони поневолені українців, угорців, німців та болгар

В цілій Європі кількість національних меншостей не лише не зменшилася, але й зросла. Від переведення в життя принципу самовизначення — національностей — знищена Європа дальше ніж до війни.

Судьба найбільшої поневоленої нації довоєнної Європи, судьба українського народу є найяскравішим прикладом обману та насильства над малими народами з боку Версальських шахраїв. Судьба українського народу є найкращим доказом того, що лише пролетарська революція визволяє поневолені народи від національного пригноблення. Лише частина українських робітників та селян, що з'єднана брацтвими зв'язками боротьби боролася спільно з робітниками та селянами Росії під гаслами пролетарської революції, під керівництвом комуністичної партії, визволилася з під неволі та пригноблення, відвоювали соціалістичну радянську Україну, творили тісні спільні братерський союз з робітниками та селянами Росії в Союз Радянських Соціалістичних Республік.

Інша судьба той частини українських робітників та селян, що їх долю розглядувала не пролетарська революція, а радичишка й продажна українська буржуазія, що думала пролетарську революцію на терені Західної України, що активно допомагала безславним пам'яті МНР борючись з пролетарською революцією. Вислідуючись боротьбою з більшовизмом, боротьбою з Радянською Україною перед міжнародним імперіалізмом, вона сама передавала розв'язани долі Західної України авторам Версальського договору, мріючи дістати з панських рук незалежну буржуазну Західно-Українську Республіку, відкидаючи зрабство на допомогу батерську групу робітників та селян Радянської України.

Після впровадження Української Національної Ради даремно обивали пороги імперіалістичних переможців, заявляючи, що Західна Україна була мисним об'єктом проти пролетарської революції. Не в інтересах Антанті було творення незалежної України, як думалися дрібно-буржуазним провідникам Західно-Української Республіки. Метою Антанті було створення міцної великої державної Польщі, що мусила стати опорою Англії на Скотланді як проти Німеччини, так проти радянської революції. Миша Польща була крапкою гарантією — для французьких імперіалістів, що прагнули захопити нафтові й інші багатства Західної України, ніж ефемерний уряд ЗМНР.

Всі переговори, які провадилися між послами ЗМНР та представниками Антанті, мали за мету лише дати Польщі військову переділку для остаточного захоплення Західної України. Сеп-Жерменський договір, що видав чехословацькій буржуазії Закарпатську Україну та Румунії Буковину, розділював Західну Україну на три частини. 14-го березня 1923 р. було останнім актом Версальської комедії-трагедії Західної України, 14-го березня було остаточно стверджено те, що було передбачено з здійснено в 1919-1920 році — передача Західної України у владу польських поміщиків та буржуазії.

На прикладі визволеної Радянської України, на прикладі поневоленої Західної України, на кровавому досвіді болючих з імперіалістами, що розбивав мряку буржуазного націоналізму, що викривав справжнє обличчя міжнародного імперіалізму, трудящі поневолені народи навча-

КРИЗЬ ЧЕРВОНІ ОКУЛЯРИ.

Про демократичну інформацію, агітацію, пропаганду і яка з того нам наука.

Ви певно пригадуєте, товариші читачі, як то "Укр. Голос" написав був про п'ятітку на Радянській Україні, а ми йому показали цифри про п'ятітку в Англії як "Укр. Голос" води в рот цбрав?

Правда, що пам'ятаєте? Не забули ви ще й того, як "Укр. Голос" закидав нам, що наша преса не ширить науки, а лише пропаганду — правда, що не забули? Тож на цьому місці ми покажемо вам, як то на ділі мається з тою пропагандою — хто її ширить, як і чому.

Цим разом навіть не конче треба червоних окулярів. Розуміється, я дивлюся — такі кризь червоні окуляри, а ви коли не хочете через них дивитися, то підійте до якого небудь англійського склепу, де продаються газети та журнали й купіть собі "The Saturday Evening Post" із 17. серпня 1929 року й там почавши з 41-ї сторони, прочитаєте на кількох сторінках статтю п. н. "War Propaganda".

Так таки і написано "War Propaganda". Написав її один з пропагандистів. І так він шире признався, як ще ніхто до цього часу не признався.

Війна 10 мільйонів вбито і 20 мільйонів покалічено. Поруйновано міста, поля, ліси — мільйони працю ситок мільйонів народу через цілі століття. Що стається з людьми? Яка наука із цього навчала?

Злучені Держави вступили у війну. Нізенько — але вступили. Треба виправити це перед населенням. Мало того, треба заагітувати населення патріотизмом, треба щоб вони дадо війська; хліба, виробляло зброю, давало гроші — а найголовніше постачало гарматні м'яса.

Що-ж роблять у Вашингтоні, стільки Злучених Держав? Там призначають спеціальний комітет, який називають так: "The Committee of Public Information" (Комітет Публічної Інформації).

Бачите, яка невнина назва! Вона нічого спільного з пропагандою немає — правда? Але читайте ви далі на 44-й сторони "The Saturday Evening Post", а побачите: до комітету призначено: міністра війни, міністра флоту, міністра закордонних справ і... містера Джорджа Кріпа.

Хто такий містер Кріп? Хто його зна? Каже той журнал, що містер Кріп був завзятий послідовник президента Вільсона, а в Злучених Державах це знали його й називали "толовним евангелістом американської пропаганди".

Ці особи творили "пропагандний комітет Вуйка Сема". Як же і чим вести пропаганду за війною? Добре було англійському лордов Норткліфові вести пропаганду, маючи десятки власних великих газет. Чим-же буде вести пропаганду містер Кріп, коли він немає ані одної газети?

Слухайте-ж, хто має вуха, щоб чути, думайте над цим своїм розумом, а тоді зрозумієте суть пропаганди — демократичної, а не більшовицької... чи то пак "науки".

Ми — каже цей пропагандист — не прикривалися ніякою маскою. Ми назвали це (своєю пропагандою) політикою, бізнесом, публікацією, невизначеним урядом і чому-ж би ні?

П. Павлиський.

Вашингтон (перший президент Злучених Держав), як і Лінкольн ванимали пропагандистів в Європі.

Ага, грошей треба на пропаганду. Треба? Ну, то конгрес (парламент) дав президентові Вільсонові 100 мільйонів доларів.

Що-ж далі? А далі ось що: Містер Кріп змобілізував (найвин) для допомоги 18,000 галет; змобілізував 11,000 агентів агітативних від оголошень по цілій країні;

10,000 членів Рад Народної Оборони; 1,000 "advertising clubs" — 56,000 пост-офісів; 55,000 агентів заїздодорожніх станцій;

5,000 "draft boards"; 100,000 організацій Червоного Хреста (от яке милосердя?); 12,000 фабричних агентів.

Це все було змобілізоване, найвинте двоє воєнної пропаганди під видом "публічної інформації".

Еге-ж! І це ще не все. Ви слухайте, що то було далі, а побачите, що демократія називає наукою, про яку знає, але мовчить і "Укр. Голос".

До Злучених Держав було привезено французьких і бельгійських покалічених на війні жовірів і їх возили по країні та виставляли вистави, показували на масових мітингах, щоб показати, як то "гуни муцаються над народом". Радичишки, німці те саме робили у себе дома.

Але ми говоримо про американську демократію і її власні мисловими.

Кріп скликав конференцію з різних груп, щоб "здисциплінувати енергію". Під його проводом працювало 75,000 осіб так званих "Four Minute Men" (люді на чотири хвилини). Вони працювали в 5,200 громадах. Вони виготовили 755,193 промов перед 400 мільйонами людей. Вони перевели 36 рільних кампаній. Вони мали до своєї розпорядності всі театри та кіно-театри, де вони виготовляли свої промови, показували слайди, провадили агітацію.

Для людей інших мов — працювало кількасот перекладачів, які постачали воєнний матеріал чужинешкй пресі.

Всі державні установи, пошта, телеграф, телефон, кабель — були до розпорядності цього комітету.

А "мувінг-пікчерс"! Той комітет напродукував різних воєнних фільмів від одного й до семи риль. І кожний театр обов'язково мусів кожного дня показувати ці фільми, бо інакше то він не доставав ніяких фільмів. Коли він не хотів воєнно-агітаційної, то компанії не рентувала йому ніякої фільми. Такий був наказ "Комітету Публічної Інформації".

На вивіз фільм до закордонних нейтральних країн компанії мусила обов'язково вивозити 20 процент воєнно-пропагандових фільмів.

У Швеції і Норвегії, коли якийсь театр показував хоч одне американське фільми, то вийшли фільмів не продавали. Тому за короткий час в цих країнах не показувало ані одної німецької фільми.

Коли-ж таке тяжко було зрозуміти в Швейцарії, Голландії і Південній Америці, то отой комітет Кріпа, перебрав на себе повну контролю над американськими фільмами. В цих країнах за короткий час у них також не стало німецьких фільмів. Як цей комітет тут зробив — це вже його тайна.

Цей комітет видав і розповсюдив по всьому 200 тисяч стереотипних воєнних слайдів. Він встановив школу кореспондентської пропаганди, яка закликала і вчила, як писати листи до коширів і від коширів.

Кріп запряг до роботи "Живучу Дивизію", яка написала 50,000 листів до швидкоплинних матерів, жінок та наречених жовірів, що були на війні.

Він змобілізував артистів-малювирів, скульпторів і картинистів, що малювали та ліпили воєнно-пропагандові малюнки та статуї. Змобілізував письменників, поетів, публіцистів, сила пера яких була сильніша за машинні вії кріс. Змобілізував (читай — навин) композиторів, поетів, які компонували воєнно-боеві пісні, в яких вихвалялося війну й тих, що пішли на війну та закликалося йти тих, що залишилися дома.

Змобілізував всю тайну і звичну поліцію, щоб поборювала пафистів та противників війни. Але це вже окремий розділ пропаганди — чи то пак, "наука".

Про газети ще здалося б сказати дещо більше. Бо друковане слово в пропаганді — це просто незначима зброя в руках капіталістів. Ой, і знають же вони та цінить його силу. Але ми про него ще потоворимо, бо зараз всею забата.

Ми й так були лише поверховно, лише переписали без більших своїх зауважень. Ми не провели цього, як самі бачите, кризь червоні окуляри. Ми подали просто так, як нам показала сама демократія своєю "наукою".

Ага — ми нічого не згадали ще про школу, ні про церкву, які також працювали в часі війни для той самої науки. Американські єпископи і пап римський видали були спеціальні молитви з нагоди війни, а президент Вільсон встановив був спеціальний день для цілої країни, в який всі мали молитися за побуду над "гунями".

В школах дітей вчили співати спеціальні гимни війни.

Ну, та хіба переписали всю цю "науку"?

А от що до пропаганди — то тільки більшовики її ширять. Більше ніхто. Решта — всі ширять тільки науку. А побачите ви, товариші, на ту "науку" кризь червоні окуляри, а побачите, яка страшна отруйна пропаганда виставляє і неї свої ргті.

Із кожного слова, надрукованого в "Укр. Голосі" також стирчать жовістливі рижі пропаганди, а не науки. Осільки прийдеться до них кризь червоні окуляри.

Черволий.

РУМУНСЬКА НЕКУЛЬТУРНІСТЬ.

Як ставиться до національних меншин теперішні правителі Румунії видно з такого факту: міністерство штуки риншло видати дозвіл театральним групам національних меншин на вистави під такими умовами: група мусить мати авторизацію від примарі, що її дозволено давати вистави, мусить мати відповідну домивку і складатися з артистів румунських горожан, у випадку випадках може дістати дозволення на заігжування найбільше трьох артистів; репертуар мусить бути предлоужений міністрові і так уложений, щоб він не противився безпечности держави, публічному порядку й добрим обичаєм. Кореспонденцію з властивим вестиме в румунській мові; і зложити 100,000 левів гарантії в державній шадниці.